

Strokovna tekmovanja Mladinske kmečke zveze

Prvi predpogoj za dvig kmetijstva je v tem, da so kmečki ljudje strokovno čim najbolj usposobljeni, navdahnjeni z ljubeznijo do svojega poklica in z željo po napredku.

Poleg kmetijskih šol in kmetijsko strokovnega časopisja se trudi za strokovno vzgojo kmečke mladine Mladinska kmečka zveza. Njeni odseki v posameznih župnijah imajo nalogo, da pripravljajo bodoče kmečke gospodarje in gospodinjice za njihov poklic.

V to svrhu se uprizarjajo strokovna tekmovanja Mladinske kmečke zveze.

Učna snov, ki jo morajo vsako zimo vsi odseki Mladinske kmečke zveze obvezno predelati na svojih sestankih — »Kmečki večeri« nazvanih — vsebuje poleg vsega drugega tudi vsako leto temeljito razpravo o strokovno pravilnem gojenju enega izmed najvažnejših pridelkov našega kmetijstva, ki bo naslednje leto predmet tekmovanja.

Tako je bilo n. pr. v letu 1939. izvedeno tekmovanje v strokovno pravilnem gojenju krompirja, v letu 1940. v gojenju koruze.

Najvažnejši pogoji so v tem, da se tekmovalci zaveže, da bo na posebni poskusni parceli določene izmere sam oskrboval poskusno rastlino po navodilih tekmovalnega vodstva.

Vsi tekmovalci morajo voditi točne zapiske o času, kdaj so izvršili posamezna dela na poskusni parceli, ter sploh o vseh podrobnostih, tičočih se poizkusa.

Vsega skupaj more posamezni tekmovalci doseči pri tekmovanju največ 50 točk. Glede na težke tekmovalne pogoje pa je določeno, da je vsak tekmovalci, ki doseže vsaj 35 točk, uspešno izvedel tekmovanje in zaslužil nagrado.

Vsem, ki so dosegli 35 ali več točk, sodniška komisija dodeli nagrade v različni vrednosti, sorazmerno številu doseženih točk.

Za letošnje leto je pripravljeno tekmovanje v vzgoji oljnatih rastlin buč in sončnic, kar je glede na sedanje razmere zelo primereno. Obenem pa bodo dosedanji tekmovalci nadaljevali preizkušnje tekmovalnih rastlin prejšnjih let.

Da je

ASPIRIN

originalen

zajamčuje vtisnjeni „Bayer“-jev križ. Aspirin je učinkovit, neškodljiv in se dobi v vseh lekarnah.

Opisna rep. sod. št. 1357 od 22. marta 1940.

Po Jugoslaviji

Dr. Fran Kulovec med bankskimi svetniki in na seji širšega mestnega vodstva ljubljanske JRZ. Zadnjo soboto je zaključil bankski svet en teden trajajoče razprave glede banovinskega proračuna. Med člane bankskega sveta je prišel predsednik JRZ g. dr. Fran Kulovec, ki je bil navdušeno pozdravljen in se je mudil dalje časa med bankskimi svetniki v prijateljskem razgovoru. Isti večer je posetil g. predsednik sejo mestnega vodstva ljubljanske JRZ, na kateri je bil izvoljen z vzklikom za predsednika ljubljanske organizacije JRZ namesto umrlega dr. Antona Korošca.

Prazne nade. V naši javnosti se zadnji čas vrši razprava o vprašanju pomirjenja med strankami, ki ga je načel predsednik slovenske JRZ dr. Kulovec. Kako to vprašanje pojmuje naša stranka, je dr. Kulovec pojasnil v svojem govoru v Mariboru 15. februarja. S tem kajpada ni zadovoljna JNS, ki stoji na stališču, da bo v Sloveniji pravi mir med strankami še le takrat, ko bodo zastopniki JNS zopet sedeli na ministrskih stolcih v Beogradu. JNS bi bila delno pomirjena že tudi v primeru, da bi se za njo pripravljali ministrski stolci. To upanje pa je brezobzirno razdrlo glavno glasilo JRZ, beogradsko »Vre-

me«, v posebnem članku, v katerem ugotavlja, da o kakšni koncentraciji ni govora. Vprašanje o tem, ali bi naj vstopile v vlado narodnega sporazuma tudi takšne stranke, ki so s svojim delovanjem same sebe izključile od sodelovanja pri izvrševanju sporazuma, sploh ni bilo postavljeno. Saj pa tudi ni nobenega razloga za to. Sedaj sploh ni čas za takšna strankarska podvzetja, ki naj bi posameznikom pomagala do oblasti in mest.

Vlada vodi v najtežjih gospodarskih in političnih razmerah z uspehom zunanjo in notranjo politiko naše države. Niti govora ne more biti o kakih strankarskih sporazumih glede razdelitve oblasti. Pač pa zahtevajo resni časi, v katerih živimo, mobilizacijo in koncentracijo vseh narodnih sil pri splošnem skupnem delu, da ohranimo mir in obvladamo vse gospodarske težkoče. Beogradski odgovor je jasen in v svoji določnosti hud poper za JNS.

Novice iz domačih krajev

Odlikovanje. Katehet p. Rupert Suhač v Mariboru je bil odlikovan z redom sv. Save. Naše čestitke!

Nesreča s cirkularko. Prste na levi roki je odrezala cirkularka 26 letnemu Alojzu Šuper iz Pesjega pri Velenju.

Obstreljen zaradi prenačlenja. V Žabeburgu pri Rogatcu so zasledovali orožniki tata. Sumili so, da skriva tat plen v hlevu posestnika Mohorka. V hlevu pa je spal po-

sestnikov 33 letni sin Anton Mohorko. Ko je stopil orožnik v hlev in je tam opazil Antona Mohorka, je bil prepričan, da ima pretebej iskanega tatu. Pomeril je s puško te zadel s kroglo Mohorka v ramo. Radi prenačlenja obstreljenega so oddali v celjsko bolnišnico.

Ukradeno kravo povozil vlak. V Rajhenburgu je ukradel neznanec v noči Kraveljnove kravo iz hleva. Domači so opazili tatvino šele zjutraj in ugotovili, da je bila odgnana v smeri proti Vidmu. Pri švajgarjevem kamno-

Mokri čevlji. Kdor je moral obuti čevlje, ki so bili mokri, pa so se potem posušili, je na svojih nogah občutil, kako neprijetna je taka reč. Zato ne bo odveč, ako navedemo nekoliko navodil nekega izkušenega gospodarja. On pravi: Ko si mokre čevlje sezul, jih napolni takoj s suhim ovsem in jih položi na topel prostor. Ta sadež ima namreč lastnost, da vlago močno nase vleče, zato v kratkem času vlago iz usnja posrka. Pri tej proceduri se oves napne in zabrani, da se usnje ne skrči in ne razpoka. Oves ostane čez noč v obutvi. Drugo jutro pa se lahko izsuje v žakljic, ki se obesi za sušenje in za novo uporabo v bližino gorke peč. Čim bolj se oves posuši, tem bolj bo učinek. Ako je posušena obutev postala

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

Medtem pa je tičal Judež v nekem samotnem seniku na Ojstriški planini. Ko ga je njegova teta sredi noči samega pustila, ni mogel obstati v postelji, tako vročina ga je kuhala. Ves čas se mu je zdelo, da je v bajti in po vsem grabnu zrak tako težek in gost, da ga bo zadušilo; rekel si je, gor v planini mu bo takoj bolje. Skočil je iz postelje, oblekel se je in napol v sanjah je hitel v hrib. Ker je ponoči sneg spet zamrznil, mu je šla pot kar naglo izpod nog. Res mu je gorski zrak dobro del. Više ko je prišel, laže mu je bilo. Ko je došel na planino, je v dolini zazvonilo jutrnico. Čez vrhove je potegnil oster, mrzel veter. Tedaj ga je spet obšla trudnost. S težavo si je odprl uto, kjer je bilo nekaj sena, in je zlezal v njo. Tu se je zaril v dišeče planinsko seno in se je kmalu zagrel; oči so se mu zaprle in zaspal je trdno in globoko.

Dva dni in dve noči je spal, ne da bi se bil ta čas le enkrat prebudil. Tretji dan se je pred jutrom prebudil, pa dolgo ni vedel, kaj se z njim godi in kje je. Vse okoli njega je bilo temno, hladen vetrič mu je pihal okoli sene, vonj sena ga je šegetal v nosu. Izkobacal se je iz sena, otipal je steno in skozi špranjo je zagledal neskončno belo ravnino, na kateri se je lesketalo tisoč in tisoč drobnih zvezdic. Kje za božjo voljo je neki bil? Premišljal

8 je in s trudom se je spomnil: imel je črne koze; v tetini bajti je ležal; potem je ponoči šel v planino — in potem ni vedel nič več.

Sveti Bog, ali je že na drugem svetu? Pa ne! Saj to je senik — nekje so duri — poiskal jih je — zlezal ven in zazijal. Spoznal je Ojstrico. Ravno nad ojstriškim vrhom je čepel mesec; ni bil še o polnem, svetil pa je čudovito jasno. V njegovem mirnem siju so počivali hribi, lesi in planine naokoli. Judež je zamaknjeno strm v lepoto zimske mesečne noči.

Ali kaj je z njim? se je zdrznil. Ali nima več koz? Ne! Čuti se zdravega, močnega ko le kdaj.

Koliko časa neki je bil v tej uti? En dan in eno noč? Kar cel teden? Morda dva? Kdo ga je zdravil? Nihče drug ko sam Jezus Kristus.

Zazdelo se mu je, da je bil Jezus še pravkar pri njem, da je pravkar šele odšel in izgubil za ojstriški vrhom. Navdala ga je taka pobožna ganjenost, da je sklenil roke:

»Jezus, ti si me ozdravil!«

Poln zdravja in življenja je bil, kar kipelo je v njeni zagnal se je po zasneženi planini dol in proti tetini bajti v Kot.

Ko je prišel do bajte, je zagledal za okencem luč. Jerulja je bila že pokonci in je opravljala jutrnjo molitev pred Marijino podobo. Močno je potrkal po oknu:

»Teta, odprite!«